

o tom nebylo třeba uvažovati, když soudy spokojily se s předběžným rozhodnutím, že žalobce má vůbec nárok podle §u 29 zákona o obch. pom. proti žalovanému ústavu. Ustanovení služ. řádu o odbytném nejsou tak přesná, by soudy mohly o tom rozhodnouti ihned, neboť číselné určení služebních požitků a odbytného nebyly by působily tolik obtíží, by nebyly soudy mohly rozhodnouti ihned konečným rozsudkem. Mezi-
 tímým rozsudkem nebylo tudíž vysloveno, že žalobce má nárok i na odbytné, a není proto třeba z tohoto důvodu změnití anebo zrušití rozsudek. Teprve při dalším jednání o určení výše náhradního nároku bude uvažováno a rozhodnuto i o odbytném podle §u 34 č. 3 služ. řádu.

Čís. 6949.

Knihovní poznámka spornosti jest přípustna pouze tehdy, jest-li odporováno jsoucím tu vkladu, při žalobě o přiznání věcného práva jen, když se opírá o vydržení, nikoliv však, domáhá-li se žaloba knihovního převodu ku splnění kupní smlouvy.

(Rozh. ze dne 30. března 1927, R II 34/27.)

Návrhu žalobce, by byla knihovně poznamenána jeho žaloba, již se domáhal knihovního převodu nemovitosti ku splnění kupní smlouvy, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatel vytýká usnesení rekursního soudu, že jest zřejmě nesprávné, že spočívá na nesprávném výkladu knihovního zákona a odporuje též spisům. Tvrdí, že jeho žaloba, kterou se domáhá knihovního převodu domu, opřena je především o § 418 obč. zák. 3. věta a že žádá pouze, by žalovaní byli nuceni uznati také knihovně jeho vlastnické právo, že tedy nežaluje pouze o splnění smlouvy, nýbrž uplatňuje také podle §u 418 obč. zák. nabytý nárok vlastnický, a to že je právo knihovní. Tvrdí, že toto jeho vlastnické právo ke sporné nemovitosti je porušeno a ohroženo vkladem vlastnického práva ve prospěch žalovaných, poněvadž mohou prodejem nebo zatížením nemovitosti jeho nárok před rozhodnutím rozepře zcela zmařiti, že tedy na tuto věc dopadá předpis §u 61 knih. zákona, podle kterého sluší povolití poznámku spornosti nejen ohledně vkladu, jenž byl neplatný již od počátku, nýbrž i ohledně vkladu, jenž se stal teprve později neplatným, když totiž pomínul právní důvod, pro který byl povolen původně platný vklad. Že vklad vlastnického práva pro žalované byl původně platný, později však tím, že stěžovatel nabyl neknižovně vlastnictví podle §u 418 obč. zák., pozbyl platnosti, a že, poněvadž tento neplatný vklad ohrožuje jeho vlastnické právo, domáhá se žalobou zrušení onoho vkladu, čímž jsou splněny podmínky povolení poznámky žaloby podle §u 61 knih. zákona.

Není těmito vývody vyvráceno správné, věci i zákonu vyhovující odůvodnění napadeného usnesení. Předpis §u 61 knih. zákona nedopadá v tomto případě. Podle něho lze poznámku spornosti povolití pouze tomu, kdo jest poškozen na svém knihovním právu, tedy právu zapsaném již v knize pozemkové, nikoli tomu, jehož právo, uplatňované žalobou, není zapsáno v pozemkové knize. Stěžovatelovo tvrzení, že vklad vlastnického práva pro žalované byl původně platný, později však tím, že stěžovatel nabyt neknihovně vlastnictví podle §u 418 obč. zák., pozbyl platnosti, a že, poněvadž tento neplatný vklad ohrožuje jeho vlastnické právo, domáhá se žalobou zrušení onoho vkladu, čímž jsou splněny podmínky povolení poznámky žaloby podle §u 61 knih. zákona, nemá opory ani ve spisech, ani v zákoně. Poznámka spornosti jest jenom tehda přípustna, je-li žalobou (žalobou o výmaz) popírán vklad knihovní jako neplatný (§ 61 knih. zák.), nebo je-li žalováno o výmaz nějakého v pozemkové knize vloženého práva (§ 69 knih. zák.) z důvodu promlčení, nebo je-li žalováno o přiznání práva věcného z důvodu vydržení (§ 70 knih. zák.). Arci předpis §u 61 knih. zák. nerozlišuje ve příčině neplatnosti vkladu, zda je odporováno vkladu jako neplatnému z důvodu původní zmatečnosti tabulárního úkonu, či z důvodu dodatečného pomnutí právního důvodu (titulu), o který se opírá vklad. Lze tedy shrnouti, že poznámka spornosti je pouze tehdy přípustna, je-li odporováno jsoucímu tu vkladu, a v případě žaloby o přiznání nějakého práva věcného, že je poznámka spornosti přípustna jenom, když se opírá o vydržení (§ 70 knih. zák.), a že když nejsou splněny vzpomenuté podmínky, musí býti žádost o poznámku spornosti zamítnuta. To všecko nedopadá v tomto případě, proto je dovolací rekurs zcela bezdůvodný.

Čís. 6950.

Náhradník jednatele společnosti s r. o. nemůže býti jejím prokuristou.

(Rozh. ze dne 31. března 1927, R I 184/27.)

Rejstříkový soud vrátil opověď společnosti s r. o. k doplnění mimo jiné i v tomto bodu: Ježto v obchodním rejstříku zapsána kolektivní prokura udělená inž. Zdenku B-ovi, nutno, ovšem jen v předpokladu, že opověděný k zápisu do obchodního rejstříku náhradník jednatelů ing. Zdeněk B. jest totožným se shora jmenovaným prokuristou, opověděti k výmazu onu prokuru, poněvadž jest nepřípustným, by prokurista byl zároveň náhradníkem jednatelů. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Ku správným stavu věci i zákonu hovicím důvodům napadeného usnesení, na které se stěžovatelka odkazuje, dodává se vzhledem k vývodům stížnosti jenom ještě toto:

Náhradník jednatelů jest v podstatě jednatelem a jako takový členem představenstva, které jest representantem a výkonným orgánem společnosti. V této své vlastnosti nemůže však býti náhradník jednatelů sou-